

כמו שאתה מערכב את המשפטים. (לקהל): הביטו! ראו איזה איש רצו האחים למנות כראש ממשלה אחרי שהיו תופסים את הרשעים! (לעד): הגד לי, אתה מתמצא בקוראן?

העד: כן, אדוני. השופט: זאת אומרת שאם אני אצטט לך פרק מהקוראן, תוכל לפרש אותו נכונה? העד: לא, זה בלתי אפשרי... לא כל קטע. השופט: אהא! ואתה רוצה להיות חרב אללה, מצביא חיילות-האיסלאם, מה? טוב, נמשיך. על מה עוד שוחחתי עם ראש הממשלה?

העד: שוחחתי על עמדתנו כלפי הצבא. השופט: איפה השכל שלך? מדוע אינך מדבר ככך? אתה מדבר על עמדת האחים כאילו היית ראש ממשלה צרפת או משהו. איזה עמדה יכולה להיות לכם כלפי צבא המדינה?

העד: סליחה, אדוני. התכוונתי לומר שביקשנו ממנו שיחרור כמה קצינים שנעצרו בגלל שייכותם לארגון החשאי... השופט: מה הייתה עמדת האחים המוסלמיים לגבי פיגועי הבריטים מהסואץ?

העד: רצינו שיצאו. השופט: מה אתה סח? יפה מאד מצדכם, ומה עשיתם בשביל זה? העד: המדריך העליון נפגש עם סיר אייזק הבריטי וניהל אתו משאומתן. השופט: מה היה מעמדו של המדריך? העד: אורח פשוט. השופט: האם מותר לאורח פשוט לנהל משאומתן עם מעצמה זרה על דעת עצמו? העד: לא.

השופט: ואם הוא עשה דבר אסור, מה מעמדו? העד: אני יודע? השופט: הרשה לי לעזור לך. האם אורח בזה נקרא בוגד? העד: כן... השופט: והודיבי הוא אורח כזה? העד: כן. השופט: זאת אומרת שהודיבי הוא בוגד? העד: כן... השופט: תודה רבה. זה הכל.

כפי שעשנו לשישקלי

בזה אחר זה הופיעו העדים הנוספים. שייך מוחמד פרגלי, חבר מועצת האחים המוסלמים, לא ידע כי כעבור שלושה ימים יועמד גם הוא לדין וכעבור עשרה ימים יעלה לגרדום.

לא רוצה למות. יחף וכבול, מובל עבד אל-קאדר עודה, מזכיר ארגון האחים, אל הגרדום. כל הדרך בכה וביקש רחמים על עצמו.

העד: עשרה ימים לפני ההתנקשות, קרא המדריך העליון לכמה מהמפקדים של הרגולר ואמר לנו אותו דבר. הוא אמר כי בינואר גילה לו מוחמד נגיב כי נמצא אסו עליו הקצינים הצעירים וכי הוא מבקש את עזרת האחים המוסלמים כדי להחזיר את הארץ למשטר פרלמנטרי תקין...

השופט: כיצד היה בנוי הארגון החשאי? העד: בזמן אל-בנא, היה מורכב מיחידות של חמשה איש. בזמן האחרון שונה ההרכב וכל כיתה הוגדרה לשבעה אנשים ומפקד. עם כל ארבע כיתות כאלו היו מחלקה, עם מפקד מחלקה בראשה. אני הייתי מפקד מחלקה.

השופט: מה הנשק שעמד לרשותכם? העד: לכל כיתה של שבעה איש היו (המשך בעמוד 19)

מרוריכט מס' 1. יוסף טלעת, מפקד הרגולר החשאי, התייחס לשופטיו בזלזול.

אח מס' 2. עבד אל-רחמן אל-בנא, אחי מייסד האחים, העיד נגד מנהיג הארגון הודיבי.

כיצד מסר לו אחד ממפקדי הארגון החשאי אקדח על גנת שיעבירו למחמוד עבד אל-לטיף, שירצח את ראש-הממשלה. השופט: סתם ככה, שירצח אותו לשם תענוג?

העד: לא. הרצח היה צריך לשמש סימן לביצוע שורה שלמה של התנקשויות בחברי הממשלה ובכמה קצינים גבוהים. השופט: ואחר כך?

העד: אחר כך היו צריכות לביא מהומות והתקוממות עממית בהנהגת האחים. השופט: ואחר כך?

העד: אחר כך היה צריך הנשיא מוחמד נגיב לפנות אל העם ולהרגיע אותו. השופט: איך אתה יודע שזה נכון?

חסיין חמודה הספיק, לעומתו, כבר להרוץ פיע בפני בית-דין צבאי, בהיותו רב-סרן בצבא המצרי. או נמצא אשם בשייכות לארגון החשאי של האחים, נידון לששה חודשי מאסר וגירוש מן הצבא. הוא סיפר על פגישתו עם המדריך העליון ביולי 1954, כשהודיבי חזר מביקור בסוריה.

השופט: מה סיפר לך אל-הודיבי? העד: הוא אמר שיש ללמוד הרבה מסוריה.

השופט: מה יש ללמוד — כלכלה מדינית או איך לטפל בפרחיינו? העד: אלה שם אותי לצחוק אדוני. הוא הכין תוכנית למיגור המשטר הצבאי במצרים כפי שמוגד משטר שישקלי בסוריה. הינדאווי דוייר, עורך-דין בן 32, סיפר

קרובן מס' 1. מחמוד עבד אל-לטיף, האיש שניסה לרצוח את נמאל עבד אל-נאסר.

נאשם מס' 1. חסן אל-הודיבי, כפי שצוייר על ידי צייר מצרי שהיה נכח במשפט.